

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România

Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

---

31 ianuarie 2024

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ședința din data de 31 ianuarie 2024, Curtea Constituțională a decis:

- în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, cu majoritate de voturi, a **respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și deputați neafiliați și a constatat că dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.73/2023 privind unele măsuri bugetare, precum și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.73/2023 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, Curtea a reținut că nu sunt încălcate prevederile art.115 alin.(4) din Constituție, întrucât justificarea urgenței reglementării a fost făcută în preambulul ordonanței de urgență criticate, iar Guvernul este cel care conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele și obligațiile bugetare, precum și riscurile fiscale de o manieră care să asigure sustenabilitatea poziției fiscale pe termen mediu și lung, precum și predictibilitatea politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice. Aprecierea oportunității adoptării unei ordonanțe de urgență, sub aspectul deciziei legiferării, constituie un atribut exclusiv al legiuitorului delegat, care poate fi cenzurat doar pe calea controlului parlamentar. Așadar, doar Parlamentul poate decide soarta actului normativ al Guvernului, adoptând o lege de aprobare sau de respingere, forul legislativ având competența de a cenzura ordonanța de urgență a Guvernului, atât sub aspectul legalității, cât și al oportunității.

Totodată, Curtea a reținut că nu sunt încălcate nici dispozițiile art.135 și ale art.137 din Legea fundamentală, întrucât legiuitorul a instituit două tipuri diferite de

finanțări aflate la dispoziția Guvernului, cu destinații diferite. Astfel, Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului se repartizează pentru finanțarea unor cheltuieli urgente sau neprevăzute apărute în timpul exercițiului bugetar [art.30 alin.(2) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice], în vreme ce Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului este cel care se repartizează pentru finanțarea unor acțiuni urgente în vederea înlăturării efectelor unor calamități naturale și sprijinirii persoanelor fizice sinistrate [art.30 alin.(4) din Legea nr.500/2002]. Nici Constituția și nici jurisprudența instanței de contencios constituțional nu impun Guvernului să aleagă între accesarea sumelor aflate în Fondul de rezervă bugetară și rectificarea bugetară, esențial fiind ca măsura să fie adoptată de Guvern prin proiecte de lege sau prin acte normative cu putere de lege, supuse ulterior analizei Parlamentului, care se va pronunța în sensul aprobării sau respingerii inițiativei legislative ori a ordonanței, după caz, controlând, astfel, actul normativ al Guvernului din perspectiva oportunității intenției/actului de legiferare. Alegerea uneia sau alteia dintre cele două surse de finanțare aflate la dispoziția Guvernului este o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern.

- în cadrul controlului de constituționalitate al Hotărârilor Parlamentului, cu unanimitate de voturi, **a respins ca inadmisibilă** sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.29 din 27 iunie 2023 privind numirea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, sesizare formulată de Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor din Senat

În esență, Curtea a constatat că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate conturată în jurisprudența sa referitoare la reala relevanță constituțională a criticilor formulate, condiție necesară a fi respectată în ipoteza în care hotărârea supusă controlului de constituționalitate vizează o autoritate care nu este reglementată la nivel constituțional, așa cum este cazul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Curtea a reținut că autorii sesizării au invocat dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție prin raportare la prevederile art. 17 alin. (2) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, susținând că nu ar fi fost respectată configurația politică a celor două Camere cu prilejul desemnării persoanei care să ocupe locul vacant existent în Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Curtea a constatat, însă, că

textul de lege menționat nu reglementează condiții imperative și obiective privitoare la constituirea acestei autorități, ci face referire la configurația politică a celor două Camere ale Parlamentului, care este un concept dinamic, fluid, esențialmente influențat de elemente politice conjuncturale. Prin urmare, excedează competenței instanței de control constituțional evaluarea măsurii în care a fost sau nu respectată configurația politică a celor două Camere în ceea ce privește desemnarea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

•

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

II. Totodată, Curtea Constituțională a amânat pentru data de 21 februarie 2024:

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii – martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr.341/2004, obiecție formulată de Președintele României.

**Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**